

Charakter decyzji dotyczącej zasiłku okresowego

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: sobota, 30, czerwiec 2018 08:33

Marcin Maksymiuk

Odsłony: 2034

Decyzja określająca wysokość zasiłku okresowego podejmowana jest w ramach uznania administracyjnego. Uznanie administracyjne cechuje się między innymi tym, że organ nie jest związany ścisłymi kryteriami prawnymi, a więc ma pewną swobodę w ocenie zasadności zgłoszonych żądań. Fakt spełnienia kryteriów ustawowych dla przyznania zasiłku okresowego nie powoduje po stronie organu obowiązku przyznania go w maksymalnej wysokości.

Należy podkreślić, że w art. 38 ust. 2 pkt 1 i art. 38 ust. 3 pkt 1 ustawy o pomocy społecznej, zakres uznania administracyjnego został ograniczony w ten sposób, że według tych przepisów, zasiłek okresowy może być ustalony w wysokości - nie niższej niż 50% różnicy między kryterium dochodowym osoby samotnie gospodarującej, a dochodem tej osoby i - nie wyższej niż kwota różnicy między kryterium dochodowym, a dochodem tej osoby (z tym, że zasiłek ten nie może być wyższy niż kwota ściśle określona w art. 38 ust. 2 pkt 1, ani też niższy niż 20 zł miesięcznie - o czym mowa w art. 38 ust. 4). W ten sposób określona została w tych przepisach minimalna i maksymalna wysokość zasiłku okresowego, a więc przedział, w ramach którego, ma być ustalony zasiłek okresowy.

Wobec powyższego, wbrew błędnemu przekonaniu skarżącego, organy administracji prawidłowo powołały się na art. 3 ust. 4 ustawy, mający zastosowanie do decyzji uznaniowych, gdyż określenie wysokości zasiłku okresowego ma - we wskazanym wyżej zakresie - charakter uznaniowy. Ponadto organ I instancji wskazał, że pomoc przyznano w ramach możliwości finansowych MOPS w Kędzierzynie-Koźlu, który realizując swoje obowiązkowe zadania nie jest w stanie udzielać zasiłków okresowych w kwocie wyższej niż 50% różnicy między kryterium dochodowym, a ustalonym dochodem, ponieważ wpływałoby to w sposób bezpośredni na możliwości zabezpieczenia podstawowych potrzeb bytowych innych świadczeniobiorców oczekujących wsparcia pomocy społecznej, przy czym posiadanymi środkami musiał organ dysponować przez cały rok 2017.

Podkreślić należy, że organy administracji działają w oparciu o środki finansowe, których wysokość jest ściśle określona i w tak wyznaczonych granicach muszą realizować cele powierzone im w ustawie o pomocy społecznej. Są zatem upoważnione do ograniczenia rozmiaru przyznawanych świadczeń z uwagi na szczupłość pozostających w ich dyspozycji środków finansowych, a posiadane fundusze muszą rozdzielać pomiędzy stale rosnącą liczbę osób wymagających wsparcia. Tak wyrażony pogląd znajduje oparcie w stanowisku orzecznictwa sądowego.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 26 kwietnia 2018 r. II SA/Op 48/18

Źródło: [CBOSA](#)